

Tuần lễ vừa qua chính phủ Việt Nam chính thức cho biết tiếp nhận Học Viên Khổng Tử tại Việt Nam theo lời yêu cầu của Trung Quốc. Gần lúc đó lúc Việt Nam đang sôi sục với việc đăng CSVN đang tỏ ra khiêu khích trước mặt cộng đồng thôn tính Việt Nam, khiếm soát Biển Đông của Trung Quốc bằng việc phân định lại vùng biển Trung Quốc chiếm Hoàng Sa Trường Sa của Việt Nam, thiết lập xa lộ từ Trung Hoa qua Lào, đến trường sông tới cửa sông Kampuchea, cửa sông Thái Lan, nhằm mũi Cà Mau của Việt Nam và việc cho Trung Quốc khai thác Bauxit tại Tây Nguyên, đưa hàng chục ngàn nhân công mà thực ra là quân đội trá hình vào với trí chiến lược tại Tây Nguyên với ngấm ý chiếm Đông Dông, khiếm soát Biển Đông và báo với sự tiến tới của CSVN phòng khi có biến, Trung Quốc sẽ chính thức xâm lược Việt Nam theo lời kêu gọi của CSVN đưa quân vào, thực hiện mục đích thống trị Việt Nam như những thời Bắc thuộc “mười ngàn năm nô lệ giặc Tàu, một trăm năm nô lệ giặc Tây” trước đây.

Cùng với dã tâm xâm lược này, việc thiết lập Học Viên Khổng Tử tại Việt Nam theo ý nghĩ thông trường của người dân hiện nay là nhằm thống trị văn hoá. Những Văn Hoá Trung Hoa và Văn Hoá Việt Nam cũng như toàn khối Đông Loạn, Hàn Quốc, Nhật Bản cũng là nền văn hoá nhân bản khi đưa bằng Bách Việt trên 5 ngàn năm trước, lúc đó chưa có Hán tộc và lãnh thổ Trung Hoa như hiện nay. Nhật là với ông tổ của cộng đồng sông Tàu là Mao Trạch Đông đã nói một câu bất hủ “Cái học Khổng Tử là cái học ăn cật”. Bây giờ tình thế thay đổi, giới lãnh đạo Tàu hiện nay, hậu duệ của Mao, muốn hiện đại hoá đất nước, những vấn đề quy định chính trị, cai trị dân như chó ngó, người cầm quyền với chế độ trường nhân trị của Khổng Tử thì việc khôi phục văn hoá Khổng Tử và bành trướng các Học Viên Khổng Tử chỉ là bôi son trét phấn cho thế thống bá đạo của nhà nước “Cộng Hoà Nhân Dân Trung Hoa” để lừa bịp dư luận chứ không thay đổi được gì. Cái học “ăn cật” Mao đã tiến đi tới thay thế bằng học thuyết Mác Lê với đấu tranh giai cấp và đưa đến cách mạng là con tằm cha, với tằm con, bèn bè phẫn nhau, giết hại lẫn nhau tri con người đến muôn thế hệ mà nay cố võ cho “cái học ăn cật” kia bằng việc liếm láp chút đỉnh nhấc cật mà Mao đã nguyện rằng tiến đi tới thì còn có ý nghĩa gì chăng ?

Chưa kịp nói tới Địch Học mà Khổng Tử đã chế độ trường ngay thời của Ngài rằng “Tìm Địch ở phương Nam”. Phương Nam là phương nào ? Là miền Nam sông Hoàng Hà Đông Nam, là vùng văn hoá nông nghiệp đầu tiên của nhân loại, bắt đầu từ Bách Việt. Trong lúc đó phương Bắc còn sống bằng du mục, trường võ nghệ, gươm cung đao, nay đây mai đó làm gì đã có văn minh. Phương Nam Bách Việt, như nông nghiệp nên văn minh trước, nhìn trăng sao mây nước để như gieo gặt cấy cày, thảy sự chuyển biến của vũ trụ làm nên thế giới cho đến, có làng xã, có chế độ thống trị, có thi, thơ, nhạc, mà sau này Khổng Tử đã san định như những sinh hoạt văn hoá truyền thống phương Nam thành Lục Kinh: KINH DẠ CH, KINH THI, KINH THẠ, KINH LỄ, KINH NHẠC, KINH XUÂN THU (Kinh Nhạc đã thất truyền, nay chỉ còn NGŨ KINH). Đến thời nhà Hán, Hán Vũ Đế đã hoàn thiện chế độ thống trị của Bách Việt, chế con quăng (chế chân chim, chế nông nhấc - chế của những dân đã nhấc với biển Xà Long và Giao Long) thành chế Hán ngày nay. Với văn hoá thì tiếp tục chính sách của Tần Thủy Hoàng đốt Sách chôn Nho, lập ra gác Thục Chế lại các văn nô nô thay đổi lại đời sống Địch Học của Khổng Tử để phục vụ chế độ

quân chuyên chế, gần như ng đã thay đổi kia thành là của Khoa Tin tức mà mãi cho tới tận ngày nay thiên hạ vẫn lầm tưởng là Khoa Tin tức duy nhất vậy. Khoa là bậc Thánh Nhân không thể bắt nạt trong đó học được. Nhưng học phải có cái nhìn nhận quán mĩ nhìn ra những chỗ sai của những điều “Tin tức” kia đâu là chính thức của ngài, đâu là đã bị bóp méo đi.

Trong Ngũ kinh, Kinh Lễ chứa đựng những điều tại đó những cái tình thần Khoa Tin tức. Kinh Lễ là một thí dụ Khoa giáo chế lập Khoa Tin tức. Hai chế độ trong Kinh Lễ được coi là tinh túy nhất, những điều sau đã tách ra làm thành một trong Tứ Thư là: Đệ nhất, Trung Dung, Luận Ngữ, Mạnh Tử. Luận Ngữ được coi là phần chi tiết khá trung thành hình ảnh Nho Giáo chính truyền.

Nhà Hán đã kế tiếp nhà Tần không những trong di sản chính trị là trung tâm quyền tập quyền và luôn có chuyên chế y như chế độ của những Trung Quốc và Việt Nam ngày nay. Nho Giáo trong bản chất chế độ độc tài chuyên chế, đề cao “ý dân là ý trời”, đề cao những hiên đức, trọng đức những tài, không kể gì đến dòng tộc (ngày nay là đảng viên v.v...).

Ngày xưa sách vở chính truyền đã bị đốt sạch, nho sĩ đã bị giết cũng như ngày nay tại Trung Quốc và Việt Nam sách vở của miền Nam Việt Nam trước kia đã bị đốt phá hết bằng các chiến dịch gọi là “văn hóa phản động đổi trời”, còn ít nào có thể nhìn thì muốn được vào thì nhìn được sách cũ phải có giấy phép tham khảo dành cho các cán bộ đảng thì còn đâu là tư tưởng chân thực. Cái trò khôi phục văn hóa dân tộc hay mở các học viện Khoa Tin tức cũng không khác gì việc lập lại hành động đốt sách chôn nho, bóp méo Nho giáo để phục vụ chế độ quân chuyên chế của thời nhà Tần, nhà Hán xưa kia vậy.

Một mặt dù đến thời ghê gớm khác của Mao Trạch Đông như mặt đối mặt Nho Giáo và tư tưởng Khoa Tin tức là chế độ. Mao đã bắt buộc học chế quan trọng với là việc viết giấy tờ ngày nay, thói quen nhìn là tất vì đó học, đó viết những mặt dù bên trong là cốt đốt việc tư vấn nghiên cứu sách vở đạo lý, lịch sử, phong tục xưa viết bằng chế độ chân phương. Thế nhưng sau đó không được được sách vở, chế độ này. Vì lý do này mà Đài Loan, Hồng Kông vẫn học chế chân phương.

Lúc qua mặt đi nêu trên ta thấy Nho Giáo đã thực hiện những điều sau đây cho các xã hội Việt Nam Đông :

1. Sớm bị được chế độ nô lệ trước Tây Phương vài chục thế kỷ,
2. Đã có những cái gì ng thức hiện số quân phân tài sản như các kiểu công điền,

3. Đốt ch燐c Gián Quan đ燐 dỏm ngó chính quy燐n , k燐 c燐 Vua,

4. Đốt phép thi c燐 đ燐 tuy燐n ng燐燐i tài đ燐c trong c燐 n燐燐c, không phân bi燐t đòng h燐.

Đ燐y là v燐 t燐 ch燐c cón v燐 Đ燐o H燐c, Nho Giáo ch燐 tr燐燐ng con ng燐燐i ngang hàng v燐i tr燐i củng đ燐t, s燐ng hoà v燐i tr燐i và ng燐燐i, l燐y tâm c燐a mình là th燐燐c đo c燐a m燐i hành vi (Nhân Ch燐, Thái Hoà, Tâm Linh). M燐i hành v燐 y c燐 tr燐n 3 đ燐c n燐n t燐ng Trí, Nhân, Dũng. C燐 x燐 thì tr燐ng phép n燐燐c, kính th燐y, hi燐u v燐i cha m燐, đ燐 v燐i anh em, tín v燐i b燐n bè. Nh燐ng nguyên t燐c đ燐y không bao gi燐 l燐i th燐i, thay đ燐i.

Nói tón l燐i H燐c Vi燐n Kh燐ng T燐 đắng trao vào tay ĐÀI LOAN, NAM HÀN hay NH燐 T B燐 N đ燐燐c coi nh燐 ng燐燐i anh c燐 trong đ燐i gia đĩnh văn hoá Đđng Á. đ燐 kh燐i x燐燐ng lên m燐t Đ燐 O TR燐燐 NG CHUNG cho Đđng Á bên c燐nh th燐 tr燐燐ng chung v燐 Kinh T燐, nh燐 Giáo S燐 Trĩ燐t Gia Kim Đ燐nh đă kêu g燐i t燐i H燐i Ngh燐 Qu燐c T燐 Nho H燐c t燐 ch燐c t燐i Đai B燐c thắng 11 năm 1987:

“S燐 dĩ đ燐 ngh燐 l燐p Đ燐o Tr燐燐ng là c燐t đ燐 Đđng Á có th燐 đắp đ燐ng s燐 mong đ燐i c燐a trĩ燐t h燐c Tây Âu đắng ngócg ch燐 s燐 đắng gócg c燐a trĩ燐t lý Á Đđng giúp l燐p l燐i th燐 quân bình gi燐a tâm và v燐t. Vì hi燐n nay con ng燐燐i quá thiên v燐 v燐t ch燐t mà nhắng b燐 tâm linh, c燐n ph燐i đ燐a tâm linh vào cho cân đ燐i. Đĩu đó m燐t mình trĩ燐t tây không làm đ燐燐c vì đă quá thiên v燐 lý trí nên ch燐 có lý thuy燐t suỏng, tr燐u t燐燐ng, xa đ燐i và hóc búa không th燐 đ燐n đ燐a nh燐n l燐i đ燐n quân bình mà cón b燐 kinh t燐 ch燐 huy. L燐 ra trĩ燐t lý ph燐i ch燐 huy h燐 t燐ng kinh t燐 th燐 mà nay ph燐i đ燐 cho h燐 t燐ng kinh t燐 ch燐 huy thì đ燐 bi燐t văn hoá thi燐u h燐n, quá y燐u. Các trĩ燐t gia Tây Âu đă ý th燐c đĩu đó nên m燐i ch燐 mong cái gĩ khác h燐n đ燐 trĩ燐t lý Á Đđng”.

H燐c Vi燐n Kh燐ng T燐 Trung Qu燐c đắng mu燐n thi燐t l燐p t燐i nhi燐u n燐i, nh燐t là l燐p t燐i Vi燐t Nam thì nên chú tr燐ng vào m燐y đĩm sau:

1. Bách Vi燐t làm ch燐 n燐燐c Tàu, văn hóa Tàu tr燐燐c ng燐燐i Tàu. Ng燐燐i Hán đ燐n sau làm đă làm sa đ燐 ra Hán Nho nh燐 th燐 nào.

2. Hắ tìm hi燐u xem t燐i sao Vi燐t cón gi燐 đ燐燐c m燐y đĩm h燐n Tàu nh燐: đ燐a v燐 đản bà Vi燐t cao h燐n Tàu. Ch燐 đ燐 bình s燐n gi燐 đ燐燐c nhi燐u h燐n (quá bán ru燐ng là công đĩn công th燐). Ch燐 có th燐i th燐c dân Pháp gom ru燐ng vào mây tên ch燐 đĩn, t燐o nên chẻnh l燐ch xã h燐i. Không có v燐 chón ng燐燐i s燐ng theo ng燐燐i ch燐t. (T燐n Th燐y Hoàng ch燐t, chón theo 3 ngàn cung phi !)

3. Hắ nghiẻn c燐u bắ b燐 ch燐 đ燐 toàn tr燐, chuyên ch燐 c燐a đ燐ng c燐ng s燐n hi燐n nay, tr燐 l燐i

Học Viên Khóa Tiếng Việt nam

Tên: Vũ Khánh Thành
Số: Hai, 20 Tháng 4 Năm 2009 04:27

quyền làm người cho người dân. Thực hiện ý dân là ý trí của Khổng Tử đề cao trong Nho Giáo chính thức.